

[Jeppe Kristensen]

med lidt andre formål, end man har bag den nu, men der ligger en forsikringsbestand i anstalten, som skal passes og plejes, og derfor godtager vi, at anstalten er her. Samtidig vil jeg gerne fastslå, at en afgørende forudsætning for statens garanti er, at statsanstalten for livsforsikring ikke i det daglige har bedre vilkår at arbejde under end private og andelsvirksomheder på dette forsikringsområde. Dette, at forsikringsbetingelserne i den foreliggende lov skal godkendes af finansministeren, kunne måske skabe tvivl herom, men da såvel statsanstalten som private forsikringsselskaber er underkastet forsikringsaftalelovens bestemmelser, skulle der ikke være væsentlige muligheder for skabelse af ulige konkurrencevilkår.

Private forsikringsselskabers regler om forsikringsbetingelser, tariffer, bonus m. v. skal i henhold til lov om forsikringsvirksomhed godkendes i forsikringsrådet. Vi tager det i venstre for givet, at finansministeren, når statsanstaltens regler herom skal godkendes, er i nøje overensstemmelse med truffne beslutninger i forsikringsrådet.

Om bestemmelserne i lovforslaget har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. De fleste ændringer går ud på en modernisering af loven i takt med de erfaringer, der er gjort siden sidste større revision i 1965. Smidiggørelsen af en række bestemmelser, så ikke alene øjeblikkelige, men også fremtidige tilpasningskrav kan imødekommes uden lovændringer, kan vi tilslutte os. Den daglige ledelse skal under ansvar over for bestyrelsen have muligheder for at drive en sund forretning. Som eksempel på denne smidiggørelse kan peges på ændringen i § 4 med hensyn til anbringelse af statsanstaltens pengemidler.

Vi er ligeledes indforstået med, at statsanstaltens forsikringsområde udvides til også at omfatte ulykkesforsikringer, hvis forhandlingerne om EF-direktivet om livsforsikring kommer til at indeholde bestemmelse om det ønskelige heri. Gør det ikke det, er vi modstandere af mulighederne for indtagning af nye områder. Der er stor forskel på tegning af livsforsikringer og pensionsforsikringer, som man har ret til i dag, og tegning af ulykkesforsikringer, som man eventuelt fremover får ret til.

Ændringer i reglerne om regnskabsaflægelse, revision, beregning af bonus m. v. er et område, som man umiddelbart ved gennem-

læsning af forslaget ikke kan have fuldt overblik over, men vi vil gerne have lov til at vende tilbage til det under et kommende udvalgsarbejde.

Reglen om, at bonusbeløb ikke skal udbetales kontant umiddelbart efter udregningerne heraf, men i stedet tilskrives, så forsikringsbeløbene øges, kan vi tilslutte os, men det er jo også indarbejdet i øjeblikket.

Generelt kan jeg give tilsagn om en velvilig behandling af forslaget under et kommende udvalgsarbejde.

Vedrørende lovforslag nr. L 152, fremsat af fremskridtspartiet, har jeg ligesom finansministeren studset over, at man kun har § 35 med i forslaget. Der må være et bredere sigte efter min formening, men som det er sagt fra ministerens side, dækkes tankegangen ind i det lovforslag, der ligger på bordet, og derfor regner vi med, at den kommende udvalgsbehandling skal dreje sig om lovforslag nr. L 167.

Kjelgaard (KF):

Loven om statsanstalten for livsforsikring har siden 1965 været revideret et par gange hovedsagelig som følge af inflationsudviklingen. Nu er der så kommet et forslag til en helt ny lov, og det er rigtigt, som finansministeren anførte i fremsættelsestalen, at der her er tale om en forenkling og modernisering i forhold til gældende lov. Paragraffernes antal er reduceret til næsten en tredjedel; det er en forenkling. Indholdet er reduceret til at omfatte ledelse, organisation og tilsyn og den slags ting; det er også en forenkling. Og det nye forslag har en betydelig klarere indde-ling; det er en modernisering, og det ser ved første øjekast ud, som om det indeholder noget fornuftigt på en række områder.

Vi er i det konservative folkeparti tilhængere af forenklinger og moderniseringer, men selv om vi er det, ligger der dog visse problemer i det nye forslag. Ét er, at virkeområdet bliver udvidet, og at en større del af den gamle lovs indhold udgår og overlades som yderligere bemyndigelse til finansministeren. Noget andet er, at f. eks. den gamle lovs § 8 ikke er med i det nye forslag. Det er en paragraf, der siger, at alle i statsanstalten tegnede forsikringer er fritaget for alle skatter til statskassen såvel i freds- som i krigstid. Det undrer mig en lille smule, at den paragraf er